

CHAPMAN

Af

Thomas Rockwell & Terkel Møhl

Copyright Thomas Rockwell & Terkel Møhl 2023

TerkelMøhl: Søllerød park 17, 1, 12 2840 Holte
Tlf. 22 54 97 50
terkel@magtenskorridorer.dk

CHAPMAN

Af

Thomas Rockwell & Terkel Møhl

Thomas Rockwell 1948-2021

Indholdsfortegnelse

PROLOG	1
FÆNGSLET 1	2
MARK OG GLORIA	13
DE SMÅ MENNESKER	28
RÅDSMØDET	29
CHAPMAN PÅKALDER MØRKETS KRÆFTER OG TAGER AFSTED TIL NEW YORK FØRSTE GANG	34
CHAPMAN RINGER HJEM TIL GLORIA FRA FØRSTE TUR TIL NEW YORK...	38
CHAPMAN KOMMER HJEM FRA FØRSTE TUR TIL NEW YORK. HAN HAR EN PISTOL I KUFFERTEN	42
FÆNGSLET 2	53
ET OPKALD FRA NEW YORK	57
YMCA	60
8 DEC 1980 EFTERMIDDAG	64
AUTOGRAFEN	78
HOTELVÆRELSET	82
VÆRELSET	89
ALTERET	94
MORDET	98

FÆNGSLET 3.....104

INDLEDNING

Med mordet på John Lennon udløste Mark David Chapman den mest dramatiske begivenhed i musikhistorien. Attentater på politikere og civile er desværre ikke et særsyn i Vesten, men at en berømt kunstner bliver slået ihjel på grund af sin kunst, er i sig selv enestående.

Chapman er et teaterstykke, der gør os klogere på, hvad det var, der slog Lennon ihjel og hvad det var, der døde med drabet på Lennon.

Der er ingen tvivl om, at Chapman var mentalt ustabil i længere perioder af sin ungdom. Men fra sine vidnesbyrd ved vi også, at der var mange andre dagsordener, der blandede sig i baggrunden for drabet. På den ene side fremstod han som fortvivlende normal – men lige under overfladen lurede demonerne. Hans tilsyneladende harmløshed gjorde ham i stand til at gå under radaren og komme skæbnesvangert tæt på Lennon. Han var en rodløs og meget følsom ung mand med en kristen baggrund, der ønskede at ændre verden til det bedre. Han anså Lennon for at være en svindler, der med sin rigdom og berømmelse havde svigtet de idealer, 1968-oprøret voksede ud af. Med sin handling ville han forsvare ungdommen og barndommens uskyld inspireret af Holden Caulfield, jeg-fortælleren i J.D. Salingers roman, *Forbandede Ungdom* fra 1946.

Sammen med ønsket om at vække verden af dens dvale og forsvare uskylden var der også et ganske almindeligt ønske om at gøre én ualmindelig stor gerning, der med ét kunne gøre Chapman berømt. Berømmelsen ville forandre ham fra at være et almindeligt nul - en *nobody*, til en berømthed - en *somebody*. Prisen var et liv i fængsel. Desværre lykkedes Chapman med denne plan.

De fire skud, der dræbte Lennon, slog også håbet om, at the Beatles blev gendannet, ihjel. Som kunstner havde Lennon mange facetter; Rock'n'roll ikon, sanger og sangskriver, politisk aktivist,

berømt og familiefar. Måske derfor berørte han – og bliver ved med at berøre – så mange menneskers liv.

Chapman sidder fortsat i fængsel. Teaterstykket om ham fremstiller dele af hans vidnesbyrd, hans livsforløb i månederne op til drabet og efter domsfældelsen. Efter mordet sammensatte Chapman sin forklaring på baggrund af lige dele fantasi, forskellige elementer fra amerikansk popkultur og sine egne erindringer om begivenhederne. Som publikum sidder vi tilbage med tvivlen: Vejede ønsket om berømmelsen tungere end Chapmans ønske om at føre verden i en bedre retning?

Nærværende manus består af scener, der er inspirerede af virkelige hændelser og personer, og på mangfoldige kilder, blandt andet som Chapmans liv er skildret i Jack Jones bog fra 1992 ”Let Me Take You Down”¹. Men der er tale om gendigtninger og fortolkninger. Teksten vil kun være én version af mange, der kan spindes over Chapmans liv. Det er derfor rimeligt at sige, at hvor stykket tager afsæt i historiske hændelser og personer, så er ligheden med disse – ikke tilfældig, men én af mange gendigtninger.

Manuskriptet til *Chapman* som det foreligger her, består af en række forskellige scener. Det er naturligt, at en eventuel iscenesættelse vil kræve en videre bearbejdning og udvælgelse af de scener, instruktøren måtte vælge at lægge mest vægt på.

Forfatterne ønsker at takke Albena I. Nielsen, der flittigt og kærligt har kommenteret manuskriptet løbende samt Sanne Wiwe for dramaturgisk indsigt – og klarsyn, præcise iagttagelser og opmuntrende bistand undervejs. En varm tak også til Kenneth Thordal, der kommenterede manus i dets allertidligste fase. En stor tak også til Martin Kreisberg, der kommenterede manus og lod et hold dramaelever fra Københavns KVUC gennemspille udvalgte scener fra stykket i oktober 2020.

¹ Jones, Jack: *Let Me Take You Down - inside the man of Mark David Chapman, the man who killed John Lennon*, Villard Books (1992)

Holte, juli 2023

PERSONERNE

Mark David Chapman, Lennons morder

Gloria, Chapmans hustru

Crimmins: Morder, indsat i cellen ved siden af Chapman

Barn 1, Dæmon 1, Rådsmedlemmer/YMCA lejrskoleunger, vredt barn i kufferten

Barn 2, Dæmon 2, YMCA lejrskoleunger, (eventuelt Sean Lennon)

Paul Goresh, paparazzifotograf

Jose Perdomo, dørvogter

Cameron, en homoseksuel mand

Judy, fan

Sunny, callgirl

John Lennon, rockstjerne

Yoko Ono Lennon, Lennons hustru

ROLLELISTE

1. Chapman (mand, 25 år, kraftigt bygget)
2. Judy, Yoko, Gloria, Sunny (25-40 år, kvinde)
3. Barn 1: Dæmon 1, YMCA-børn, det vrede barn, Rådsmedlem 1 (8-10 år, dreng)
4. Barn 2: Dæmon 2, YMCA-børn, Rådsmedlem (8-10 år, pige)
5. Crimmins, Goresh, Perdomo, John Lennon, (Cameron) (mand, 35-40 år)
6. Stemmer: Stemme 1, Fængselsvagten, Stemme 2, YMCA-stemmer, Chapmans advokat m. fl.

PROLOG

Engang for længe siden, i det gamle Grækenland, skete der noget skrækkeligt i et af templerne. I løbet af natten var statuen af Zeus blevet smadret og skændet på mystisk vis. Indbyggerne var forfærdede. De frygtede gudernes hævn. Byens vægttere gik omkring i gaderne og bad forbryderen melde sig omgående til de ældstes råd for at modtage sin retfærdige straf. Gerningsmanden havde naturligvis ingen interesse i at afsløre sig selv. Ugen efter blev endnu en gudestatue ødelagt. Nu mistænkte man, at forbrydelsen var blevet begået af et sindssygt menneske. Vagter blev sat op forskellige steder i byen og endelig blev deres årvågenhed belønnet. Skurken blev pågrebet.

Han blev spurgt, "Er du klar over, hvilken skæbne, der venter dig?"

"Ja" sagde han, nærmest muntert. "Døden".

"Jamen, er du ikke bange for at dø?"

"Jo, selvfølgelig er jeg det."

"Men hvorfor begik du en forbrydelse som du vidste bliver straffet med døden?"

Manden sank en klump, men svarede så:

"Jeg er en nobody. Hele livet har jeg været en nobody. Jeg har aldrig gjort noget for at udmærke mig selv og jeg vidste, at jeg aldrig ville komme til at gøre det. Jeg ville gøre noget, som ville få folk til at lægge mærke til mig... og huske mig."

Efter et øjeblik sagde han:

"Det er kun de mennesker, der bliver glemt, der dør. Jeg synes døden er en lille pris at betale for udødeligheden!"²

² Denne fortælling er gengivet og oversat fra Egri, Lajos: *The Art of Dramatic Writing: Its Basis in the Creative Interpretation of Human Motives*. Første gang udgivet i 1941. Touchstone, New . Kindle Edition.

FÆNGSLET 1

(Publikum ser ind i Chapmans celle. Cellen til højre er tom. Væggen fjernest publikum er en grå væg med en dør. I døren er der en mat rude, så man kan ane, hvad der foregår ude på fængselsgangen. Der er en luge ind til cellen i døren, så mad og post kan komme ind og ud af cellen.)

Chapman ligger på sin seng. Han strækker sig. Ser lidt fjernsyn, læser avis. Ser lidt på publikum. Tager nogle breve frem fra en lille papkasse under sin seng, undersøger dem. Læser lidt. Lægger brevet tilbage. Tager et nyt brev op, åbner det, læser lidt og lægger det så tilbage.)

(Chapman råber)

CHAPMAN

Vagt! VAGT! Er der kommet mere post til mig i dag?

VAGT

(Råber)

Øjeblik. Nu skal jeg se efter.

VAGT

Yeps, der er kommet lidt. Men ikke så meget som i sidste uge.

(En konvolut med fire breve bliver sendt ind til Chapman gennem lugen til cellen. Chapman bladrer gennem brevene.)

CHAPMAN

Europa, Australien og Washington. Flotte frimærker.

VAGT

Er du klar over, at du får en ny nabo i dag?

CHAPMAN

Åh nej. Ikke flere psykopater. Hvem er nu det? Hvad har han gjort?

VAGT

"Phantom of the Opera." Ringer det en klokke? Han var en del i avisen og fjernsynet for et halvt år siden. Han prøvede at voldtage en violinist fra The Metropolitan. Men det kunne han ikke. Så han slog hende ihjel i stedet. Han sparkede hende ned gennem en udluftningsskakt. Fra sjette sal i operabygningen.

CHAPMAN

Skal *han* være min nabo? En klam sexforbryder? Sådan én, der ikke kan styre sig selv overfor forsvarsløse kvinder? Det kan du ikke mene!

VAGT

Det er ikke noget, jeg bestemmer. I skal nok få det hyggeligt sammen. I er jo kendisser begge to.

CHAPMAN

Jamen, det gider jeg ikke! Jeg orker ikke flere idioter.

VAGT

Og det er så vist ikke noget, du bestemmer. I har jo en hel del tid, I skal slå ihjel sammen.

CHAPMAN

Hvad mener du?

VAGT

Han har fået tyve år til livstid. I er jo lidt i samme båd, så I kan lige så godt se at lære hinanden lidt at kende.

CHAPMAN

(Til publikum)

I samme båd? Det er langt ude. Jeg har virkeligt ikke behov for en cellekammerat. Jeg vil bare være i fred. Hvis ikke det var for alle de virkelige psykopater og seriemordere, folk, der har kvalt, voldtaget, halshugget uskyldige ofre, så er her jo egentligt meget rart at være. Bare så længe jeg kan være alene. Men jeg savner min Gloria.

(Lugen smækkes i. Chapman tager et af brevene. Lægger sig på sengen. En stemme læser højt)

STEMME

"Kære Hr. Chapman

Vi var mange, der lyttede til John Lennon og blev inspireret af ham. De fleste af os var i stand til at forstå, at det var drømmen og ikke drømmeren, der var vigtig. Du har sørget for at drømmen er forbi... Du har forhindret John og os andre i at nyde vores alderdom og blive gamle sammen for indimellem dukkede han op i aviserne og sagde et eller andet, der fortalte os, at det hele nok skulle gå.

Det er dig og kun dig, Mr. Chapman, der er skyld i dette. Og ligesom med alle de andre fejltagelser i dit liv, er det dig, og kun dig, der er ansvarlig. Jeg kommer aldrig til at tilgive dig, de fleste af os vil aldrig tilgive dig. Mest af alt håber jeg, at Gud ikke vil tilgive dig. Det eneste jeg ønsker for dig

er, at din modbydelige lille sjæl kommer til at brænde i helvede. For evigt.

En Lennonfan.”

(Chapman gaber og åbner næste brev. Brevet har fredssymboler tegnet med rødt på konvolutten. Mens stemmen læser op, rejser Chapman sig fra sengen, går hen til tremmerne, skræller en banan, mens han kigger ud på publikum og spiser bananen.)

STEMME 2

”Chapman, den eneste grund jeg skriver til dig, er for at fortælle dig, at du er et fucking monster. Det er umuligt for mig at fatte, at det var sådan et pikfjæs & røvhul som dig, uden intelligens og uden noget talent i nogen retning, der skød og dræbte et geni som John Lennon. Hvad fuck tænkte du på? Han inspirerede flere mennesker end du overhovedet kan fatte med din lille skrumpehjerne. Han var et stort menneske og så kommer sådan en sæk lort som dig forbi og skyder ham. Du skal få sandheden at smage, skal du. Jeg kommer til at gøre alt for at du ender i den elektriske stol. Og du må hellere bede til Gud om at du aldrig bliver løsladt, for jeg kan godt garantere dig, at der vil være mangen en ærlig sjæl derude, der vil slå dig ihjel. Du er et beskidt fucking modbydeligt røvhul og jeg håber du kommer til at rådne i Helvede

John Lennon For Evtg/Forever.”

(Chapman smider bananen i skraldespanden

Crimmins skubbes ind i cellen, der grænser op til Chapmans. De
to mænd ser hinanden an fra hver sin side af cellens gitter.)

CHAPMAN

Velkommen til, broder. Må Jesus være med dig.

CRIMMINS

Jeg tror ikke på Jesus.

CHAPMAN

Næh, man han tror på dig.

CRIMMINS

Åh, come on? Det tvivler jeg stærkt på. Er det her frelsen?

Bland ham udenom og lad mig være i fred.

CHAPMAN

Hmm. Giv Jesus en chance. Det er gennem ham, at jeg er blevet
frelst. Og sikke et humør du er i. Og hvem har jeg så æren af
at dele resten af livet med?

CRIMMINS

Kald mig Crimmins, hvis du overhovedet skal kalde mig noget.
Men det behøver du ikke. Du behøver overhovedet ikke tale til
mig. Det er sgu da straffen. Tyve år til livstid med sådan en
klovn.

CHAPMAN

Hvem er det, du kalder klovn?

CRIMMINS

Dig, din klovn

CHAPMAN

(Synger)

Tyve år til livstid, sikke dog et spild af tid..

CRIMMINS

Gider du stoppe? Jeg smadrer dig!

(Rækker ind i Chapmans celle, men Chapman undviger.)

CHAPMAN

Uha, man er nok mopset fra morgenstunden, hva?

CRIMMINS

Hold mund og lad mig være i fred!

CHAPMAN

Det bliver nogle lange år. Hvad har du dog gjort, siden du fik æren af mit selskab?

CRIMMINS

Jeg slog en kvinde ihjel. Nu ved du det. Så du lukker bare fra nu af. Ellers bliver det dig næste gang.

CHAPMAN

Jeg ved da godt, hvem du er. Dig har jeg læst om. Phantom of the Opera? Det er dig, der slog violinisten ihjel? Hvad havde hun gjort dig?"

CRIMMINS

Hun var en bitch. Som alle kvinder. Som din mor.

CHAPMAN

Hold min mor udenfor! Og hvad er du? En lille, latterlig, liderlig sexforbryder, der ikke lige kunne styre sig og så gik lidt over stregen? Er det virkelig dig, de kalder "The Phantom of The Opera"? Du ser ikke ud af meget.

CRIMMINS

Og hvad med dig selv? Du skød en mand i ryggen - i ryggen! Med fem skud og det ene ramte forbi. Hvor fej kan man være? Hold nu bare kæft og lad mig være.

CHAPMAN

Så så, lille spøgelse. Pas på dit sprog. Selvom man er en ussel morder, kan man godt opføre sig ordentligt.

CRIMMINS OG CHAPMAN

(I kor henvendt til publikum)

Det er slemt nok som det er. Jeg har virkelig ikke brug for ham dér oveni.

(Crimmins lægger sig til at sove. Lys ned over Crimmins. Lys på Chapman. Henvendt til publikum)

CHAPMAN

Jeg kunne være blevet en stor skuespiller. Hvis ikke det lige var for det her udseende.

Jeg har altid haft en god fantasi. Jeg kan sætte mig ind i andre mennesker og jeg kan se verden som dem, jeg kan lave mig om til at blive lige nøjagtig ligesom dem.

Jeg bryder mig ikke om mænd, der overfalder kvinder. Det var en helt uskyldig kvinde han dræbte. Sparkede hende og smed hende ned gennem en luftskakt fra taget på Metropolitan Opera. Og Crimmins her skal få at kærligheden at føle.

Lad os lege lidt. Nu venter vi lige til han sover.

(Der lyder snorken fra Crimmins. Chapman venter.)

CHAPMAN

(Violinsolo høres. Chapman læner sig ind mod Crimmins celle og hvisker med lys kvindestemme:)

Hvorfor skulle jeg slås ihjel? Hvad har jeg, Helen Mintkits gjort dig? Jeg taler med dig fra de dødes rige. Jeg ville jo bare spille violin. Jeg gav dig en lussing for at du skulle holde dig væk. Og hvad skete der så? Bare fordi jeg ikke ville kneppe dig? Jeg havde menstruation og du tvang mig til at tage tamponen ud og så forsøgte du at få den op i fem knapt så stive minutter. Ha! Og da jeg flygtede, hev du mig med op på sjette sal af vindeltrappen. Da vi kom op på taget, bandt du mine hænder og jeg prøvede at tale med dig og jeg spurgte dig venligt om du arbejdede her på Operaen og så kneblede du mig med et lommetørklæde, så jeg intet kunne sige. Hvorfor skulle jeg slås ihjel?

CRIMMINS

Tykke dyr.

(Lukker ørerne med puden)

CHAPMAN

(Stadigvæk med Mintkits stemme)

Hvorfor bandt du mig? Hvorfor bandt du min mund, så jeg ikke kunne råbe om hjælp? Og hvorfor lagde du mig på maven og skar tøjet af mig? Og så gik du og jeg prøvede at sige noget og så sparkede du mig og så sparkede du mig så jeg faldt ned af ventilationsskakten seks etager ned. Hvorfor? Hvorfor skulle jeg slås ihjel? OG DU KUNNE IKKE ENGANG FÅ DEN OP AT STÅ, HVA!!!

CRIMMINS

VAGT! VAGT! Få mig væk fra den galning! Jeg vil ud af denne celle. Lad mig sidde med nogle ganske almindelige pædofile bankrøvere, seriemordere og bandemedlemmer. Ikke denne psykopat.

CHAPMAN

Hæ, hæ. Nå, så det er med den på? Du kan ikke lide at sidde ved siden af Helen Mintkits, hva? Hende havde du ikke regnet med at møde igen. Ha! Men vi er slet, slet ikke færdige her. Sov godt så længe.

(Lys ned)

MARK OG GLORIA

(Lys op

Gloria sidder i sofaen på scenen og læser i Bibelen. Der er stille. Der hænger et krucifiks i hjemmet. Chapman låser sig ind. Han er iført en vagtuniform, med navneskiltet tapet over med et stykke tape, hvorpå han har skrevet "John Lennon".)

CHAPMAN

(Muntert)

Hej skat

GLORIA

Hej min egen. Hvordan gik det på arbejde?

CHAPMAN

Det gik godt. Jeg sagde op.

GLORIA

Hvad siger du?

CHAPMAN

Ja, jeg sagde op. Sådan en som mig skal ikke rende rundt og være vagt og tjekke tomme lokaler.

GLORIA

Hvad mener du? *Hvad* gjorde du? Hvorfor det?

CHAPMAN

Der er et job for nobodies. Det er jo ikke mig. Jeg vil lave noget meningsfuldt. Gøre noget, være nogen, gøre noget ordentligt med mit liv.

GLORIA

Men søde Mark, du er min mand. Det er der ikke noget job, der kan lave om på. "Mand og kone i lyst og nød til døden os skiller." Du ER nogen. Men vi er lige flyttet og har brug for pengene. Og nu har du sagt op. Har du overhovedet tænkt det ordentligt igennem?

CHAPMAN

(Truende)

Ja gu har jeg så. Jeg finder bare et andet job. Jeg finder noget mere meningsfuldt. Og jeg skal nok skaffe de penge. Hører du?

GLORIA

Ja, Mark, med Guds hjælp. Du er så klog, du ved så meget.

CHAPMAN

(Kigger på Rockwell-billedet. Betragter det med
kunstkendermine. Billedet er ikke synligt for publikum)

Ved du hvad: Jeg sælger det her Norman Rockwell. Det er et tredobbelt selvportræt. Det er jo den originale forside fra Saturday Evening Post fra 13. februar 1960, javist. Den røde farve på bladhovedet, en hvid baggrund og kunstneren i blå skjorte. Rødt, hvidt og blåt. Ægte patriotisk, ikke sandt? Og den amerikanske ørn i guld over spejlet.

GLORIA

Hvad? Du har jo lige købt det, jeg troede du var glad for det?

CHAPMAN

Nej, det billede har irriteret mig. Han maler sig selv, men han maler jo ikke sig selv, fordi hans spejlbillede ser jo på os!

GLORIA

Det er jo det, der er det sjove ved billedet. Han har også malet sig selv i en lidt yngre version og uden briller. Det er jo både sjovt og ironisk. Det er jo sjovt at han sidder foran sit staffeli og sit spejl og så har både Rembrandts, Picasso og Van Goghs selvportrætter sat op i kanten af lærredet. Det er da selvironi om noget.

CHAPMAN

Ja ja ja. Nej, i grunden er det et virkeligt irriterende billede. Kunstnerens selvportræt er en forløjet version af ham selv. Det billede i spejlet passer jo overhovedet ikke med det han maler!

Jeg gav 7.500 dollars for det. Og det er det tredje print i serien. Mon ikke jeg med lidt held kan få 10-12.000 dollars for det?

GLORIA

Husk nu, at du stadig skylder min far penge, skat. For ikke at tale om de 2,500 dollars som du lånte af din mor for at kunne købe billedet. Jeg er sikker på min far også godt kan hjælpe med at finde dig et nyt job til dig.

CHAPMAN

Nej!! Hvem tror du jeg er? Tror du jeg vil tigge et job af din far? Du må være vanvittig. Det er nok med, at han har lånt os penge. JEG SKAL NOK FINDE UD AF NOGET!!!

GLORIA

Mark, du har så meget potentiale. Du kan nå langt, hvis du bare beslutter dig for, hvad du vil lave. Du er så fantastisk med børn. Du har erfaring fra YMCA-sommerlejrene. Du var virkelig god til at tage dig af de vietnamesiske bådflygtninge. Jeg

elsker at se dig lege med børn; de fatter hurtigt tillid til dig og du kan bruge din fantasi sammen med dem.

CHAPMAN

Jeg ER god til at arbejde med børn. Men jeg kan ikke holde ud, at de skal presses til at passe ind i den her rådne verden. De starter med at være frie og spontane, de græder når de er kede af det og ler når de er glade. Og vupti, 20 år efter sidder de i en bank med slips og jakke for at tjene penge og har travlt med at skrue ned for deres følelser, så de bare kan lukke øjnene for at verden er et virkeligt slemt sted. Det er slet ikke et sted for børn.

GLORIA

Nej, men du er god til at være sammen med dem. Og passe på dem. Og vi skal jo alle tjene til dagen og vejen. Husk på, hvad der står i Biblen: "I dit ansigts sved skal du tjene dit brød." Og lige nu er det kun mig, der tjener til brødet.

CHAPMAN

Jeg vil jo bare gerne lave noget ordentligt med mit liv. Være nogen. Ikke bare børnepasser. Noget varigt. Ikke noget midlertidigt. Jeg vil være noget. Her og nu. Jeg gider ikke være daglejer, en deltidsvikar man ringer til, når den faste mand har lagt sig syg.

GLORIA

Du skal nok finde noget. Du plejer altid at gøre et godt indtryk første gang folk møder dig, så du får let ved at finde et andet job.

CHAPMAN

(Henvendt til publikum)

Var det ikke for mit udseende, kunne jeg have været blevet en stor skuespiller. En stor, stor skuespiller. Så ville folk vide, hvem jeg var og hvad jeg lavede. Så ville jeg være venlig mod mine fans og ikke have noget problem med at skrive en autograf, hvis jeg for eksempel sad på en restaurant og var blevet genkendt.

GLORIA

Skuespil er hårdt arbejde. Og der er mange om buddet. Rigtigt mange hutler sig gennem tilværelsen. Det er kun ganske få, der bliver opdaget. Men du bliver også nødt til at forstå, at jeg ikke kan tage flere vagter på rejsebureauet. Og det er altså begrænset, hvor længe vi kan leve for de penge, du måske kan få ud af at sælge billedet.

CHAPMAN

NU stopper du! Jeg skal nok klare det her selv. Du ved, at Bibelen siger, at en kvinde skal være sin mand underdanig, er du med? Du holder din kæft fra nu af. Jeg skal NOK finde et andet arbejde.

GLORIA

Ja, men..

CHAPMAN

Ikke noget "MEN".

Smadrer vassen ved at kaste den i retning mod Gloria. Hun kryber sammen i sofaen. Tavshed. Hun bøjer hovedet.

Rusker hende. Hun finder sig i det (agerer kludedukke).

CHAPMAN

Sig mig, var der andet du ville?

GLORIA

Rolig Mark. Mark, jeg elsker dig, hører du? I medgang og modgang. Til døden os skiller. Jeg mener det Mark. Tror du, de ord kun er for sjov?

CHAPMAN

Undskyld skat. Det var ikke sådan ment. Jeg ved ikke, hvad der løber af med mig. Det har ikke noget med dig at gøre. Undskyld. Det skal ikke ske igen. Tilgiv mig. Søde skat. Tilgiv mig.

GLORIA

Jesus vil tilgive dig. Og Jesus vil hjælpe dig. Vi har paradishåbet i Jesus.

CHAPMAN

(Tigger, kryber på knæ foran Gloria. Klynkende)

Tilgiv mig. Vil du ikke nok?

GLORIA

Du skal ikke prøve at være nogen anden end den, du er, Mark.

CHAPMAN

Undskyld. Undskyld. Undskyld.

GLORIA

(Trøster ham)

Så, så, lille ven. Det skal nok gå alt sammen.

(Kryber op til hende i sofaen. Putter sig ind til hende. Hun stryger ham over håret. Finder et billede af den kujonagtige løve fra Troldmanden fra Oz.

Viser hende billedet).

CHAPMAN

Se et postkort, jeg købte forleden. Vil du ikke nok se?

Det er den kujonagtige løve fra Troldmanden fra OZ. Min gamle kæreste sagde, at jeg minder om løven. Jeg er så følsom. Overfølsom. Jeg kunne aldrig finde på at gøre nogen fortræd.

GLORIA

Det er jo det, jeg elsker ved dig. Du er så god som dagen er lang.

CHAPMAN

Ved du hvad, den film skal vi se sammen en dag. Ved du godt, at når de viser The Wizard of Oz i fjernsynet til jul så græder jeg? Den film var forud for sin tid. Den viser kampen mellem det gode og det onde. Og den skildrer følsomhedens kamp i en hård verden. Den er et stort mysterium, den film er perfekt, den er så tæt på mig.

GLORIA

Den har jeg aldrig set. Den vil jeg meget gerne se sammen med dig.

CHAPMAN

Jeg græder, hver gang jeg ser den. Jeg har det sådan, at hvis ikke jeg græder, så er det et tegn på, at jeg er blevet en forstenet og hård voksen. Og det er ikke noget, jeg skammer mig over. Ikke når man ser alt det onde i verden i dag. De fleste mennesker, der står ansigt til ansigt med verdens ondskab og uretfærdighed, lærer at ryste det af sig. "Det var bare noget, de så i fjernsynet". Jeg kan ikke lægge det fra mig. Jeg kan gå og tænke på det i dagevis.

GLORIA

Mark. Du har brug for hjælp. Men jeg elsker dig. Jesus og jeg elsker dig. Du har en lang række problemer. Men det første du bør gøre, er at finde tilbage til Jesus.

CHAPMAN

Jeg har det: Det handler om at udføre én stor handling, en stor idé, der kan ændre verden. Og vi må starte med børnene. Jeg har det - jeg vil skrive en børnebog. Om to små børn. De skal afsløre de voksnes hykleri og forsøge at bygge en ny verden. Baseret på tillid, uskyldighed og kærlighed.

Jeg ved det! Jeg tager til New York og skriver en børnebog.

GLORIA

Men hvorfor New York?

CHAPMAN

Det er kunstneres, inspirationens by. Det er her, de store bor.

GLORIA

Men...

CHAPMAN

Ikke noget men, det er det, jeg gør.

GLORIA

Men...

CHAPMAN

IKKE NOGET "MEN" sagde jeg jo!

GLORIA

Ved du hvad, Mark. Skulle vi ikke se at invitere Jill og Allan hjem til os? Vi har ikke set dem siden de blev gift. Og de har slet ikke set vores lejlighed endnu. Og Allan har sikkert et godt bud på, hvem du skal snakke med for at få et nyt job. Så

kan vi tænde op i grillen oppe på tagterrassen og gøre lidt gengæld for alle de gange, de har inviteret os?

CHAPMAN

NEJ! Ikke for alt i verden. Ikke Allan. Jeg ved godt de er dine gode venner, men de er så overfladiske og selvglade og man kan se, at de ikke synes vi er fine nok.

GLORIA

Du plejer da godt at kunne smigre dig ind på folk. Og Jill og Allan er da harmløse. Det kan da blive meget hyggeligt.

CHAPMAN

Jeg ved det godt. Men ikke Jill og Allan. De er så almindelige. De taler om deres huslån og deres rødvin og har bare mere end almindeligt travlt med at tilpasse sig verden omkring dem. De løber i fuld fart på vej hen mod en mur af drømmeløs søvn. De er søde nok, men jeg bliver så inderligt deprimeret af at være sammen med dem.

Den her verden er ikke indrettet til sådan nogen som mig. Har jeg fortalt dig, at ikke så længe efter jeg kom til Hawaii, fik jeg arbejde på en fabrik, hvor vi lavede pommes fritter? En dag slap en due ind i hallen og de andre arbejdere begyndte at jage den ved at kaste kartofler efter den. Den baskede forvirret rundt, men kunne ikke finde ud. Jeg prøvede at få dem til at

stoppe. Jeg græd og bad for dens liv. Til sidst fik de ram på den og en af arbejderne fangede den og skar hovedet af den med sin lommekniv og smed den i et kar med kogende olie. Jeg græd som pisket og sagde op med det samme.

GLORIA

Alle er ikke som de mænd. Og ja, du er lidt følsom. Men du er sød mod alle. OG der er brug for folk som dig i den her verden. På hospitalet er de jo glade, når du kommer og snakker med patienterne.

CHAPMAN

Jeg snakker godt med selvmordskandidaterne, det er rigtigt. Men det er jo ikke det, jeg vil. Jeg føler jeg er født til at gøre store gerninger.

GLORIA

Jeg ved du kæmper og vil det bedste for alle. Men du behøver ikke bevise noget for at være nogen for Jesus.

CHAPMAN

(Taler videre)

De fleste mennesker lukker bare øjnene. Alt det, der er galt. Men jeg kan ikke slippe det. Den due ligger stadig og syder i

olien dybt i mit hjerte. Det er det, jeg bare ikke vil være: En voksen, der lever som om, der intet er galt med verden; ingen krige, ingen sultne børn, ingen forurening. De fleste voksne er bare tilpassede dyr, der har lukket deres følsomme side ned, så de bare kan passe deres arbejde og lade som om livet bare er *business as usual*. Jeg kan ikke gøre for det.

(Gloria går i gang med at feje skårene op.)

GLORIA

Det skal du ikke være ked af. Din følsomhed er noget af det, jeg elsker mest ved dig. Men den gør det også svært at være dig. Du ser verden lidt i sort-hvid. Verden er fuld af synd og dårligdomme. Men som gode kristne skal vi lære at tilgive vores fjender for ikke at forværre dårligdommene.

CHAPMAN

Jesus, ja. Jesus tilgiver alt. Men ved du hvad? Prøv lige at hør, hvad det er jeg mener: I dag læste jeg en artikel om John Lennon i et blad. Der står, at han flere gange om ugen ligger i en saltvandstank, sådan en som de bruger i laboratorier. Bare for at lukke verden ude! At han har købt flere pragtvillaer rundt omkring i New York State og at ham og Yoko er blevet kvægavlere i stor stil! Hvad giver du? Han er ved at uddanne sig til kaptajn, så han kan sejle en lystyacht! Er det ikke vildt? Ham som troede på revolutionen og talte for de svage i

samfundet - han er faldet helt til patten med alle sine penge.
Og så har han en luksuslejlighed i New York på en af de mest
mondæne adresser tæt på Central Park!

GLORIA

Han er blevet en rig mand. Og han må da gøre, hvad han vil.

CHAPMAN

Men kan du ikke se det? Han har svigtet alle os, der engang
troede på, at man kunne tillade sig at drømme om en bedre
verden, (vrænger) "All You Need Is Love" - og nu har han bare
travlt med at hænge ud med jetsettet og opbygge sit og Yokos
forretningsimperium? Det er faneflugt om noget. Sådan en
fupmager.

GLORIA

"Imagine" er da stadig en meget god sang.

CHAPMAN

Og hvad med de store plakater de satte op ved juletid i de
store byer: (WAR IS OVER IF YOU WANT IT). Det er bare for
meget, John og Yoko stopper Vietnamkrigen. Fordi de ville?
Det er for meget, Hvad ved de om krigen i deres beskyttede
luksusboliger? Intet. Nej, jeg ved noget om krigen, jeg
har arbejdet med flytningebørn og set rædslen og angsten i

deres øjne. Jeg følte deres savn, når de græd sig i søvn og drømte deres hud brændte af napalm. Jeg så det i Fort Chaffee. Jeg gav dem håbet tilbage (*Gloria tænder for støvsugeren*). Jeg gav dem gode amerikanske hjem, jeg lod dem græde ud, Og det var virkelighed - ikke et phony publicity stunt. "Happy Christmas from John & Yoko!" Føj for den lede.

GLORIA

Lad nu Lennon være Lennon. Hvad han gør, er ikke så vigtigt. Prøv at få dig lidt søvn. Der er endnu en dag i morgen.

CHAPMAN

Ja, ja. Sov godt.

GLORIA

Godnat, min elskede.

(Chapman læser i "The Catcher in the Rye" mens Gloria lægger sig til at sove).

CHAPMAN

Den bog jeg elsker allermost og som jeg ville ønske alle i hele verden ville læse er den her. "Forbandede Ungdom." Den er

fantastisk. Det er et mesterværk. Hovedpersonen Holden har det ligesom jeg. Han har gennemskuet, at voksne mennesker bare spiller falske versioner af dem selv. Alle prøver at presse ham ind i at tilpasse sig den her voksenverden. I stedet drømmer Holden om at vogte børnenes uskyld, så de ikke falder i voksenfælden, men bevarer det, der gør dem til mennesker. Holden er min helt. Holden er the Catcher in the Rye. Det er ham, der er som en ridder, der kæmper for lyset mod alt det falske i denne verden. Holden, Holden, Holden. Holden Caulfield.

Lys ned

DE SMÅ MENNESKER

Chapman sidder i en lænestol alene på scenen

CHAPMAN

Da jeg var lille, elskede jeg at høre the Beatles. Særligt John Lennon. Han var den sejeste - jeg kunne drømme i timevis om at jeg var ham.

Jeg havde en rejsegrammofon på mit værelse. Og så, når jeg var alene, så spillede jeg, så de små mennesker kom frem. De boede inde i væggene. Jeg var deres konge. Jeg bestemte over dem alle sammen. De boede i en stor by med små bitte huse. Og så, når jeg sang så højt jeg kunne, så kom de frem og begyndte at danse

i gaderne. Det var så smukt, "All You Need is Love" og Sgt. Pepper.

(To børn titter frem bag et møbel og nærmer sig Chapman, frygtsomt og prøvende. De danser til musikken.)

Og så dansede jeg sammen med dem. Dansede og sang. De var glade for mig. Og de elskede mig.

Det var først efter et stykke tid, at jeg fandt ud af, at det kun var mig, der kunne se dem. Alle andre spurgte, "Hvor er de? - de små mennesker? Og så holdt jeg op at spørge. Men jeg kunne stadig se dem.

Men SÅ! Hvis jeg var i dårligt humør og ville straffe dem så legede jeg, at der sad sådan nogle små knapper på siden af min lænestol. Med dem kunne jeg sende bomber ned over de små mennesker og deres huse, som begyndte at brænde helt vildt. De græd og bad mig om at lade være og spare deres liv. Men jeg blev ved indtil blodet flød i gaderne og husene var styrtet sammen - til det var nok. Så stoppede jeg og så blev vi gode venner igen. Så var jeg igen deres konge og lod mig hylde af alle i det lille kongedømme. Jeg kunne lege i timevis. Men jeg var den eneste, der kunne se dem. Så, en dag, så forsvandt de. Men jeg kan mærke, at de er her endnu.

RÅDSMØDET

(Vi er indenfor i et mødelokale.)

På scenen er et bord, hvor der sidder to børn i militæruniformer.

Chapman går målrettet hen over gulvet og tager plads for enden af konferencebordet. Børnene rejser sig og sætter sig ned på Chapmans tegn.)

BARN 1

(Rømmer sig)

Velkommen Hr. Præsident. Som I kan læse af referatet af sidste møde, er der ved at være styr på de personlige finanser og de spørgsmål, der vedrører køb og salg af Rockwell printet er nu afklarede.

FINANSMINISTEREN

Det er korrekt. Som finansminister må jeg bemærke at der nu er kommet et overskud på de personlige finanser, da der er optaget lån hos svigerfar til at foretage kunstinvesteringer. Det varer lidt før disse penge bliver betalt tilbage igen.

CHAPMAN

Der er nogle spørgsmål som har optaget mig på det sidste og som jeg nu vil orientere det forsamlede råd om. På det seneste er jeg blevet bekymret for min egen personlige sikkerhed. Derfor har jeg nu besluttet at købe et våben, nærmere bestemt en pistol.

(Et af børnene (i generaluniform) tager noter på en gul blok)

BARN 2

Det er hermed noteret, det vil så være det tredje våben, De som konge har været besiddelse af.

CHAPMAN

Hr. Finansminister, ud fra mine beregninger vil min nuværende opsparing tillade mig at betale mellem 100 og 200 dollars for våbnet, sandsynligvis en kaliber 0.38 pistol.

Jeg har også brug for omkring 500 dollars til en flyrejse til New York City.

(Finansministeren taster cifre ind på et kasseapparat eller en lommeregner)

Jeg har endvidere brug for mellem 1500 og 2000 dollars til hoteller, underholdning og det løse. Jeg har brug for pengene for at udføre en storslået ny plan indenfor den næste uge.

(Ministrene udveksler blikke hen over bordet)

BARN 2

Rådet vil være yderst taknemligt, hvis præsidenten vil være så venlig at oplyse os om de nærmere detaljer vedrørende en plan, der kræver allokering af så store kapitalsummer med så kort varsel.

CHAPMAN

Det er bare fordi, jeg har besluttet at blive til nogen. Jeg har besluttet jeg ikke kan blive ved at være en nobody. Jeg rådner væk indeni. Jeg er ved at gå i opløsning, jeg er ved at dø.

(De to børn ser foruroliget og opmærksomt på ham.)

CHAPMAN

Ifølge min sidste plan har jeg besluttet mig for at jeg må forlade Hawaii og tage til New York. Min identitet ligger i New York City og det er der, jeg må hen.

Jeg er blevet forrådt af min barndomshelt. Han har forledt mig. Han, som inspirerede mig med sin falske idealisme da jeg var ung. Jeg så mig selv som én, der levede efter disse idealer om fred på jorden, om kærligheden til menneskene. Men alle disse idealer har bare forkrøblet mig, udnyttet min sårbarhed og ladet verden træde på mig. Jeg troede på Beatles, jeg troede på John Lennon. Men det var bare noget, de sagde. Det betød ikke noget for dem. Det var ét stort svindelnummer og jeg hoppede på den!

(Græder)

Det har ødelagt mit liv. Det har bare gjort mig til ingenting.

CHAPMAN

Jeg er nået frem til denne beslutning efter meget eftertanke. Det vil være en vanskelig opgave og jeg har brug for jeres hjælp.

(Børnene hvisker til hinanden)

BARN 1

Vi har enstemmigt vurderet at dette er en meget tåbelig og frugtesløs beslutning, som De har taget.

(Den lille mand ryster på hovedet.)

Vi er blevet enige om, at vi ikke kan være del af en plan, der blot vil afstedkomme yderligere vanskeligheder for Dem. Hvis De fuldfører denne plan, vil det resultere i stor smerte og sorg. Ikke bare for Dem selv, men for virkeligt mange mennesker. Tænk nu på Deres hustru, Deres Majestæt. Tænk på Deres mor. Tænk på Dem selv.

CHAPMAN

Jeg har tænkt på min kone. Jeg har tænkt på min mor. Jeg har også tænkt på min ynkelige stodder af en far og alle mine falske og overfladiske venner. Og uden jer, uden jer alle her, som kun eksisterer i mit sind - så er der ingen Mig.

Jeg har fuld forståelse for jeres beslutning. Jeg vil bare gerne takke jer for den hjælp, I har givet mig indtil nu. Jeg skylder jer meget. Måske skylder jeg jer mit liv.

(En for en begynder Rådsmedlemmerne, at rejse sig fra deres sæder og forlader lokalet.

Lys ned)

CHAPMAN PÅKALDER MØRKETS KRÆFTER OG TAGER AFSTED TIL NEW YORK FØRSTE GANG

(Mørke. Et soveværelse med en stor dobbeltseng. En skydedør i væggen fører ind til stuen. Døren er lukket, men man kan se en lille stribe lys fra stuen under døren. Gloria ligger i sengen i natkjole, svagt oplyst. Et vindue står åbent. Gardinet blafrer. Lyden af blæst, regn og lyn; en storm er under opsejling. Et kors hænger på væggen over sengen.

Gloria ligger i midten af sengen. Hun ligger uroligt mens hun lytter. Hun skærmer sine ører med puden, indimellem tager hun puden væk og lytter med åbne øjne.

Når hun lytter, stiger lydstyrken og dæmpes, når hun tager puden for.)

CHAPMAN

(Lyden af dæmpet og forvrænget Beatlesmusik (Sgt. Pepper evt. For The Benefit of Mr. Kite - karusselmusik), der afspilles både for langsomt og for hurtigt.)

(Råber)

SKAL DØ! Den falske nar skal DØ!

Hør mig Satan.

Modtag disse min vredes perler og mit raseri.

Modtag disse ting fra min sjæls dybder. Til gengæld beder jeg dig kun om at du...

Jeg beder dig kun om, at du giver mig kraften.

Jeg har villet det gode for længe og det har ikke ført mig nogen vegne. Jeg beder dig kun om...

(Lucy in the Sky With Diamonds" og "For the Benefit of Mr. Kite" høres svagt som gennem hovedtelefonerne. Chapman synger med og brøler med på teksten.)

"...styrken til at ihjelslå. Giv mig mørkets kraft. Giv mig dødens kraft. Lad mig være nogen bare én gang i mit liv.

GLORIA

Mark!

"Hvad er det, du laver? Hvorfor sover du ikke? Mark, jeg beder dig - kom nu i seng. Kom Mark og lad mig holde om dig..."

(Skyggen på den anden side af døren viser bevægelse.
Som sad Chapman og rokkede frem og tilbage.)

CHAPMAN

(Med lys stemme)

Imagine John Lennon is dead, oh yeah oh yeah.

(Med dyb stemme)

Han skal dø! The Catcher in the Rye er kommet for at hente dig!

Imagine it is over

CHAPMAN

Sikke et fjols. Den latterlige kraftidiot. Han aner ikke engang, at han snart kommer til at dø.

(Med lys stemme, messende)

Svindleren skal dø, siger The Catcher in the Rye

Den phony svindler skal dø, siger The Catcher in the Rye

Satan og Helvede. Giv mig styrke! Tag min vrede og giv den vinger.

GLORIA

Stop nu, Mark. Kom nu ind i seng. Lad mig ikke være alene i nat også.

(En dør smækker, Chapman tager afsted.)

(Lys ned.)

CHAPMAN RINGER HJEM TIL GLORIA FRA FØRSTE TUR TIL NEW YORK

(Lejligheden på Hawaii. Gloria er alene. Hun læser. Ordner lejligheden. Telefonen ringer.)

GLORIA

Mark! Er det dig? Hvor er du? Gudskelov. Jeg har bedt til Gud om, at du kommer hjem. Har du fået det bedre? Har du fundet dig selv? Kommer du hjem?

CHAPMAN

Jeg er på vej hjem nu. Jeg er færdig. Så ked af det. Så deprimeret. Jeg ville slå ham ihjel. Men din kærlighed reddede mig.

GLORIA

Hvad er det, du siger? Har de erklæret dig rask? Har psykologen sagt god for dig? Kom nu bare hjem med dig, Mark.

CHAPMAN

Jeg var så tæt på at gøre det af med ham. Du ved, hvem jeg taler om, gør du ikke?

GLORIA

Nej, Mark. Hold nu op. Kom så bare hjem. Jeg har været helt ude af mig selv...

CHAPMAN

Gloria, hør efter. Jeg er bange for at fortælle dig det her, men jeg er nødt til det. Jeg er nødt til at sige det nu: John Lennon. Jeg købte en pistol i Honolulu og så tog jeg til Georgia for at købe nogle patroner. Jeg skulle til at slå ham ihjel, men din kærlighed reddede mig. Du ved, hvad jeg taler om, gør du ikke?

GLORIA

Mark, nej. Det gør jeg ikke. Er der sket dig noget? Bare kom hjem med dig.

CHAPMAN

(Hvisker)

Hør efter. Jeg tog afsted for at slå John Lennon ihjel men vores veje krydsedes ikke. Jeg var ved at gøre det. Du tror sikkert ikke på mig, men jeg kunne have gjort det.

GLORIA

Åh Gud, Mark. Hvad er det, du siger? Jeg troede du var taget afsted for at skrive en børnebog og snakke med den psykolog, vi talte om?

Jeg tror dig. Bare kom hjem med dig. Før der sker dig noget, Mark.

CHAPMAN

Jeg kom til at kende nogle af dørmændene, hvor John Lennon bor. Jeg kunne have gjort det, men jeg mødte ham ikke og nu er det for sent. Din kærlighed og Jesus' kærlighed - har reddet mig, Gloria. Ikke psykologen. Jeg vil bare hjem til dig. Du tror på mig, gør du ikke? Jeg har ikke brug for andre end dig. Jeg begik en kæmpe fejl ved at tage hertil. Men jeg kunne have gjort det. Du er nødt til at tro på mig. Jeg kunne virkeligt have gjort det.

GLORIA

Mark - jeg tror dig. Jeg tror på dig og det du siger. Du lyder ikke helt rask. Det er overstået nu. Vær sød og kom hjem.

CHAPMAN

Jeg kommer tilbage i morgen eftermiddag kvart over tre. Du skal ikke hente mig i lufthavnen. Jeg vil gå hjem fra lufthavnen til fods og kaste mig i dine arme.

GLORIA

Kom nu bare hjem, min elskede. Jeg er bekymret for dig.

Lys ned. Lys op

CHAPMAN KOMMER HJEM FRA FØRSTE TUR TIL NEW YORK. HAN HAR EN PISTOL I KUFFERTEN.

(Chapman træder ind ad døren med et grin og stiller sin kuffert. De falder hinanden om halsen. De omfavner hinanden længe. Hun stryger ham over håret og retter på hans frisure.)

GLORIA

Åh Mark, jeg har været så ensom. Du aner ikke hvor meget. Jeg har savnet dig så meget.

CHAPMAN

Det ved jeg. Jeg ved det godt.

(Kysser tårerne væk fra sin kones kinder, og løsriver sig langsomt fra hendes favntag. Han vender sig og åbner sin kuffert. Da han vender sig om igen mod Gloria, smiler han. I sin hånd holder han en revolver. Han retter pistolen kortvarigt mod hende. Griner. Sænker våbnet.)

GLORIA

Hvad har du dér? Hvad er der med dig?

CHAPMAN

Se på den! Det er rigtigt, hvad jeg har fortalt dig.
Kom med dine hænder. Tag den nu!

GLORIA

Nej, Mark. Stop det dér.

CHAPMAN

(Griner).

Kom så. Tag den nu. Bare rolig. Den er ikke ladt.
Patronerne er herovre.

(Stiller sig bag hende og tvinger hende til at tage våbnet i sine hænder.)

Prøv at sigt på væggen. OK. Så trykker du på aftrækkeren. Kom SÅ!

(Gloria lukker øjnene og trykker så modvilligt på aftrækkeren, der høres to klik).

CHAPMAN

(Overlegent)

Se selv - du kan jo godt.

OK. Hør så efter. Du skal være virkelig forsigtig med skydevåben. Det dér er ikke noget legetøj. Sigt aldrig på nogen, hvad enten den er ladt eller ej.

Det her er en Charter Arms 0.38 Undercover. Fem skud. 500 gram. Prøv at se på den, er den ikke nuttet? Som en hundehvalp. Men tag ikke fejl, den kan slå en mand ihjel. Med den i hænderne kan du få styr på en hvilken som helst situation på et øjeblik.

GLORIA

Jamen, det har vi jo slet ikke brug for? Du bliver nødt til at skaffe dig af med den. Jeg vil ikke have skydevåben i mit hjem.

CHAPMAN

Du har ret, skat. Jeg skal nok skaffe mig af med den.

(Lægger revolveren på sengen.)

Går hen til kufferten og tager to kopier af "The Catcher in the Rye" frem)

Jeg har noget til os. Én til dig og én til mig. Det er den bog, jeg har fortalt dig så meget om. Den bog betyder så meget for mig. Og hvis du vil forstå, hvordan jeg tænker og hvem jeg er, er du nødt til at læse den. Det er sådan, jeg fungerer. Værsgo.

(Skriver)

Sådan. "Til min elskede Gloria fra Holden Caulfield."

GLORIA

Tak. Hvor er du sød. Er det virkelig dig på disse sider? Den glæder jeg mig til at læse.

CHAPMAN

Du kan slå op på hvilken som helst side og så er det mig, der taler. Holden, hovedpersonen er som mig, det er sådan, jeg ser verden, det er sådan det er at være mig.

GLORIA

Tak. Hvor er det sødt af dig. Jeg glæder mig til at læse den og lære dig bedre at kende. For det er jo dig jeg elsker.

(Sætter sig i sengen og læser.)

"Da jeg var på vej op ad trappen, fik jeg pludselig igen fornemmelsen af, at jeg skulle brække mig. Men jeg gjorde det ikke. Jeg satte mig ned et øjeblik, så fik jeg det bedre. Men mens jeg sad, så jeg noget, der gjorde mig rasende. En eller anden havde skrevet "Fuck you" på væggen. Det var ved at drive mig til vanvid.

Jeg kunne ikke lade være at tænke på, at Phoebe og alle de andre små unger ville se det og undre sig over, hvad fanden i helvede det betød, og så ville en eller anden lille snottet unge fortælle dem det - helt bælgøjet selvfølgelig - og de ville alle sammen begynde at *tænke* over det og måske oven i købet være *bekymrede* et par dage. Jeg havde lyst til at slå ham ihjel, der havde skrevet det. Jeg forestillede mig, at det var en eller anden pervers stodder, der havde sneget sig ind på skolen om natten for at pisse eller et eller andet og så havde skrevet det. Jeg blev ved at forestille mig, hvordan jeg tog ham på fersk gerning, og hvordan jeg smadrede hans hoved ned i trinene, til han var stendød og smurt ind i blod over det hele. Men jeg vidste også godt, at jeg ikke turde. Jeg vidste det. Det gjorde mig endnu mere nedtrykt.³

GLORIA

Er *det* virkelig dig?

CHAPMAN

³ Salinger: *The Catcher in The Rye* i Klaus Rifbjergs oversættelse (2004) s. 205. Rettighederne til at bruge denne passage bør undersøges.

Det her, det er lige sådan jeg har det: Holden siger de ting, jeg gerne vil sige, på den måde, jeg gerne vil sige dem. Han er totalt ærlig. Jeg ved godt, han kun er 17 år gammel og er et andet sted i livet end jeg. Men det er altså sådan, jeg ser verden. Jeg kan også flippe ud over sådan en lille ting; hvis nogen lader deres hund skide i børnenes sandkasse på en legeplads eller sådan noget.

GLORIA

Rømmer sig

- det ord bruger vi ikke. Hvad siger vi i stedet?

CHAPMAN

Trækker på skuldrene

OK så. Besørge.

Kender du ikke det? Det, at nogen udtrykker noget, som er præcist sådan du har det. Sådan du er?

GLORIA

Det ved jeg ikke. Jeg synes Holden bander for meget.
Jeg har min Bibel. Der står sandheden for mig.

CHAPMAN

Ja, ja, det er osse rigtigt nok. Men ligesom Jesus gik til kamp mod farisæerne, går Holden i kødet på alt, der er falsk i dag: Alt der er phony; overfladisk, lunkent, lummert, ligegyldigt og latterligt. Alle voksne render rundt som dresserede aber og konkurrerer om hvem, der har den mest passende maske på til omstændighederne. Ingen viser deres sande jeg og er nødt til at fake en personlighed, de aldrig har haft. Bare for at passe ind. Og bare for at holde på et job.

(Chapman og Gloria læser videre i hvert deres eksemplar af Catcher in the Rye. De sidder i hver sin ende af sofaen.)

CHAPMAN

Hvis alle mennesker tænkte som Holden, ville folk ikke gå på kompromis med sig selv. Der ville ikke være

krige til. Holden forsvarer de små børn og deres uskyld. Det er de rigtige mennesker for ham.

GLORIA

Det er ligesom Jesus, der siger; " »Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres."

CHAPMAN

Ja, nemlig!

En dag tager jeg navneforandring til Holden Caulfield og bliver genfødt som Holden.

(Tager guitaren ned fra væggen og begynder at klimpre.)

GLORIA

Betyder det, at jeg så bliver til Fru Holden Caulfield?

(Chapman svarer ikke på spørgsmålet men stirrer tomt frem for sig. Hun døser hen mens han synger stille:)

Gloria, Gloria - kom ikke og sig, jeg ikke elsker dig.

Selvom jeg kan være temmelig strid

Mens du min dukke er så blid

Hvis bare du siger ja og amen

kan vi gøre alting sammen

Gloria jeg elsker dig

Gloria, Gloria - jeg er barnlig

du bare et barn

stort er mit savn, din favn er min havn

Jeg elsker at nynne dit navn

Dit hjerte er så stort som en sol

Som du sidder stum på din stol

Gloria jeg elsker dig

*(Sangen kan synges som en svag afglans af Julia fra
Beatles' hvide album)*

(Hænger guitaren tilbage på væggen)

CHAPMAN

Holden - du er en kujon ligesom jeg. Men sommetider kræver det et vist mod at være kujon. At stå alene og se verdens dårskab i øjnene og nægte at glide med.

Da jeg voksede op, kom vi ud af krigen som vindere og alligevel var vi mere end parate til at kaste verden ud i endnu en krig.

En atomkrig, der truer med at udslette alt liv, sprænge kloden i stykker. Det er jo sindssygt! Så er det jo lige meget, hvem, der er vindere og tabere.

Da jeg voksede op, lærte vi, at USA er en kristen nation. Hvad var der blevet af Jesus' lære om næstekærlighed og at vende den anden kind til? Hvilken del af læren om, at man skal blive som børn på ny var det, de voksne havde misforstået?

Da jeg voksede op, var vi en generation af mennesker, der desperat havde brug for at tro på kærlighed og en verden, som desperat havde brug for at tro på fred.

Da jeg voksede op, tænkte jeg, at jeg jo elskede verden men også at jeg ikke ville have at verden var som den var.

Og samtidig med, at verdens ondskab begyndte at gå op for mig, kom The Beatles og viste mig og alle andre, at verden var et dejligt sted, fyldt med kærlighed. De sang om kærlighed og forandrede verden med deres sange. Det var som om disse uskyldige sange var de sange, verden *måtte* synge for at kunne ændre sig til det bedre. Alle sang med. Som mange andre viede jeg mit liv til, hvad The Beatles og særligt John Lennon havde sagt og sunget om og havde gjort.

Men så, da John sagde, at The Beatles var større end Jesus så var de jo ikke længere så uskyldige. Så brændte vi Beatles-plader af i gaderne og siden blev Beatles aldrig det, de kunne have været blevet.

(Lyset ned)

FÆNGSLET 2

(Tilbage i fængselscellen. Chapman piller ved et stort vækkeur.
Crimmins sover.)

CHAPMAN

(Stiller vækkeuret tæt på Crimmins. Det ringer med en
overdreven høj alarm)

Wakey, wakey - op å då! Nå, lille spøgelse, har du sovet godt?
Har du haft søde drømme?

CRIMMINS

Nej, ikke spor. Første nat et slemt sted. Har ikke lukket et
øje. Takket være dig.

CHAPMAN

Nåh, det var synd. Skal hilse fra din lille døde veninde og
sige, at hun håber at du aldrig kommer ud igen.

CRIMMINS

Og du er blot en kujon. Når jeg får chancen, slår jeg dig
ihjel. Der er vist ingen, der kommer til at savne dig.

CHAPMAN

Jo, jo. Jeg har jo min elskede Gloria. Hun venter på mig.

CRIMMINS

Ha! Hun kommer til at vente længe. Jeg har sgu da en langt større chance for at blive benådet. Hvis du slipper ud, vil folk stå i kø for at slå dig ihjel.

CHAPMAN

Nej, de vil ej.

CRIMMINS

Tyve år til livstid? Sikke dog et spild af tid. Du må være verdens mest forhadte mand lige nu. Den ære kan ikke engang jeg hamle op med.

CHAPMAN

Nok er jeg skyldig i menneskenes øjne. Men Jesus er min frelser og Jesus tilgiver mig.

CRIMMINS

Ha, nå så det gør han? Held og lykke med det projekt: Jesus vil sgu da skide på lige netop sådan én som dig. Jesus ville vende sig om i afsky, hvis han så dig.

CHAPMAN

Nå så det ville han? Hvor vover du at tage Frelserens navn i din mund. Siger en simpel morder? Hva? Liderlige abe - mordersvin!

CRIMMINS

Velkommen i klubben. De simple morderes klub.

CHAPMAN

Jeg gjorde verden en tjeneste. Jeg prøvede at vække verden fra dens søvn. Lennon havde fortjent at dø. Sådan en hykler. Han prædikede fred på jord, mens han bare skovlede penge ind og så løb han fra sit løfte og sagde, alle må lære at klare sig selv! Sådan en hykler.

CRIMMINS

Sig mig, er der ingen, der har fortalt dig, at der er et eller andet galt med dig? Du har rotter på loftet, den er gaskgak i kukkassen, du har roterende fis i kasketten. Du har skudt en uskyldig mand, der prædikede fred. I RYGGEN!

Hvis du ikke kan klare dig selv, må du hellere komme i gang med at passe dig selv. Lige her og nu. Ti stille og lad mig sove videre. Du er og bliver en simpel morder og du har helt klart mere end bare en enkelt skrue løs.

CHAPMAN

Jeg er ikke skør. Vanvid er blot et tegn på svaghed. Og du er sunket dybere endnu - du kvindemorder! Må helvede tage dig. Må du pines og plages af mørkets dæmoner. De faldne engle, som Satan tog med sig i sit fald. Kom frem af murene, Beleth og Abraxas! Lad denne misæder smage den straf, han selv kaldte ned over sit uskyldige offer.

(Bag Crimmins dukker to dæmoner op (børneskuespillerne). De binder Crimmins, plager ham med treforke, sparker til ham etc. Chapman tager tøjet af og kravler rundt i tremmerne i buret, brækker sig ud over Crimmins. Crimmins hyler.

Lys ned)

ET OPKALD FRA NEW YORK

(Scenen er mørk. Man hører Gloria fumler efter telefonen, tager den og svarer søvndrunkent).

GLORIA

Det er Gloria Chapman, Hvem ringer?

CHAPMAN

Kære skat, det er mig. Undskyld det er så tidligt. Sover du?
Jeg ville bare lige sige, at jeg er kommet godt frem til New
York.

GLORIA

Øh, tak. Hvad er klokken i New York så? Her er den to om
natten.

CHAPMAN

Den er snart 6 morgen. Jeg ville bare sige hej.

GLORIA

Hvordan har du det? Er du ok?

CHAPMAN

Ja, ja. Alt er fint. Jeg er tjekket ind på YMCA, bare for at
gøre det lidt billigere. Og i morgen tager jeg op til
psykologen og prøver at komme videre med børnebogen i morgen
eftermiddag.

GLORIA

Du er så kreativ skat. Jeg tror at, du med Guds hjælp nok skal komme på ret køl igen. Nu gør du ikke noget dumt mens du er væk, vel? Du har ikke en pistol på dig, har du?

CHAPMAN

Nej, nej. Du kan være helt tryk. Den har jeg jo smidt væk. Der er bare lidt larm fra de andre gæster, men ellers er her OK.

GLORIA

Lov mig at bede Jesus om hjælp, hvis du på noget tidspunkt kan mærke, at du får det dårligt og ikke er dig selv.

CHAPMAN

Selvfølgelig skat. Det har vi aftalt. Jeg spurgte en betjent om han vidste, hvor ænderne i Central Park tager hen om vinteren? - Det var helt ligesom Holden i bogen.

GLORIA

Hvad sagde han?

CHAPMAN

Ikke noget. Han ignorerede mig bare.

GLORIA

Pas nu på dig selv skat. Og ring snart igen. Og prøv for alt i verden at få Jesus ind i dit hjerte igen. Du ved han altid er

med dig, hvis du beder om det. Jeg beder for dig. Jeg elsker dig. Og jeg savner dig.

CHAPMAN

Ja, det er rigtigt.

(Lægger røret på.)

YMCA

(Scenen er et YMCA hotelværelse, smalt, med en seng, hvor madrassen synker. Gennem vinduet blinker et neonrør med YMCAs

logo: "Spirit, mind and body". I vinduet er der et rullegardin.
Et TV står på bordet.

Chapman kommer ind, og skubber sin kuffert ind under sengen.
Han forsøger at rulle rullegardinet for, men det falder ned. Så
tænder han fjernsynet, og skifter mellem kanalerne men finder
kun den samme døde kanal. Han bliver rasende og slår på
fjernsynet. Tager pistolen frem fra kufferten, ser på den, og
lægger den på natbordet. På fjernsynet er der kun mørke
flimrende skygger. Han slukker lyset og lægger sig på sengen
for at sove. Ud af kufferten kravler et barn, der sætter sig på
ham.

Fra den anden side af sengen høres en række mandestemmer.)

A

Det dér skal jeg altså prøve igen. Det var fuldkomment vildt.
Der var vildt gang i den. Vi var fire og jeg kunne næsten ikke
gå bagefter.

B

Har du set den nye bartender nede på Stonewall's? Han hedder
Pedro, 17 år fra Puerto Rico og selvom han spiller kostbar, så
er han med på den værste. Bare man giver ham lidt ekstra
drikkepenge. Han er supersød og charmerende og har de smukkeste
brune øjne.

C

Pedro, ja, han er en fest. Han kan virkelig danse. Så snart han træder i lokalet, så er det ligesom om det først er dér, musikken starter.

D

De Puerto Ricanere, de kan noget. Kommer I snart ikke med ned og træner i klubben? Der er bedre brusebade end her. Don og Charlie kommer også.

E

Nej, lad os lige vente her, vi skal lige se, hvem der ellers er tjekket ind i dag.

(Chapman rejser sig fra sengen, mens snakken fortsætter ude på gangen på den anden side af døren. Han lytter med øret mod væggen og bliver ude af sig selv. Pludseligt tager han pistolen fra jakken og sigter på døren. Stemmerne bliver mere højlydte, der høres latter. Chapman er rasende, slår på TVet, kæmper mod at ville skyde. Chapman holder fast i dørhåndtaget med revolveren i den anden hånd.)

BARN 1 og 2

Stop! Nu! Det var ikke det, vi kom for. Vent.

CHAPMAN

Hører du ikke, hvem det er? Hører du ikke, hvad de siger? De er jo dyr! Det er jo svineri!

BARN 1 og 2

Det er ikke det værd. Det er ikke, hvad vi kom her for, gamle dreng. Lad være. Lad nu bare være. Ikke nu.

CHAPMAN

Jeg går ud og skyder de svin ned, så hele gangen er en flod af blod.

BARN 1 og 2

Nej, du gør ej. Det var ikke dem, vi kom for. Det er ikke dem, jeg vil have.

(Chapman tænder lyset, klæder sig på, tager hatten på og tager kufferten ud fra under sengen. Drengen hopper op i kufferten. Chapman smækker døren hårdt i, da han forlader værelset.)

8 DEC 1980 EFTERMIDDAG

Lyde af storby. Lys op, det er en varm solskinseftermiddag. Man ser hovedindgangens port. Dørmanden Jose sidder i skilderhuset til venstre. Til højre er der et lille juletræ med lys.

Chapman iført pelshue, grønt halstørklæde, sorte uldhandsker, grønne bukser, trenchcoat går frem og tilbage (mere usikkert end nervøst) og går så hen til det lille vindue i skilderhuset.

CHAPMAN

Er han ude?

JOSE

Er hvem ude?

CHAPMAN

John - undskyld. Er John Lennon ude?

JOSE

Lige et øjeblik. Var det ikke Dem, der også var her i går?

CHAPMAN

Jo.

JOSE

Og sidste måned. Lige efter valget - er det ikke rigtigt? Jeg glemmer aldrig et ansigt. Men navnet kan jeg ikke komme på.

CHAPMAN

Chapman. Mark David Chapman. Jeg har ID (*viser Jose kørekort*)

JOSE

Hawaii. Ok Mr. Chapman. Og bor De heromkring, mens De er i byen?

CHAPMAN

YMCA. Nej, jeg mener Sheraton, Midtown Sheraton. Jeg boede først på YMCA. Så flyttede jeg ind på Sheraton Midtown. Jeg har været ude af byen et par dage. Chicago, Atlanta.

JOSE

Fra Hawaii, hva? Sol og palmer og hulapiger. Det forklarer vel også Deres påklædning.

CHAPMAN

Påklædning?

JOSE

Det her er den varmeste december dag i mands minde. - for New Yorkere i hvert fald - og du ligner en der skal til nordpolen.

CHAPMAN

Javel. Nå ja, jeg bryder mig ikke om kulde.

JOSE

Hvad synes De så om the Big Apple i december Mr. Chapman? Har De set Macy's juleparade?

CHAPMAN

Ok, ja. Jeg mener fint. Æh, nej. Men er han ude? John Lennon altså.

JOSE

De bliver hentet om en times tid

CHAPMAN

Også hende?

JOSE

Yoko Ono er altid med Mr. Lennon nu.

CHAPMAN

Altid?

CHAPMAN

Hej Jude - tak for igår - det ser ud som du venter på nogen?

JUDE

Det var synd du gik hjem. John Lennon kom lige efter du var gået.

CHAPMAN

Griner

Er det rigtigt? Årh, nej. Nå, men "Hey, Jude, don't make it bad". Hæhæ. Den har du nok hørt et par gange?

JUDE

Nå ja, et par tusind.

CHAPMAN

Viser pladen

Se, hvad jeg har købt i formiddags. Jeg håber de signerer den i dag.

JUDE

Selvom du ikke får en autograf, er det stadig et godt album. Det bedste. John er virkelig stolt af det.

CHAPMAN

Hjemme på Hawaii vil de aldrig tro på, at jeg kunne få John Lennons autograf på en af hans plader.

(Står og venter

(De to dæmoner kommer ind)

DÆMON 1

Du er tæt på. Du har det hele. Du er klar. Du vil snart blive belønnet. Du skal snart få din hævn.

CHAPMAN

Gå så væk med jer. Jeg skal bare have min autograf og så smutter jeg hjem til Gloria.

DÆMON 1

Vi ved begge to, du er for svag. Du har lagt din plan. Der skal nok ikke så meget til at slå sådan en rockstjerne ihjel. Har du set, hvor tynd han ser ud? Se dig selv, du har styrken. Du har fået styrken.

DÆMON 2

(Kravler op i favnen på Chapman)

(Henvendt til Dæmon 1)

Gå! Gå! Kom væk herfra i en fart.

(Til Chapman)

Du skal bare have din autograf og så skal du bare se at komme væk herfra.

CHAPMAN

Skrid med jer, begge to. Kom ikke nærmere. Den her aften er min. Og I skal ikke komme i vejen.

(Dæmonerne lister ud.)

(Til Jude)

CHAPMAN

Stadig fan?

JUDE

Now and forever

CHAPMAN

Så ved du vel også hvad "Hey Jude" i virkeligheden handler om?

JUDE

Det er en trøstesang til Julian, Johns ældste søn. Den skulle også have heddet, "Hey Jules". Paul skrev den til ham, fordi John ikke måtte have med ham at gøre efter han havde giftet sig med Yoko.

JUDE

Oprindeligt ville Paul have ændret linjen, "don't carry the world upon your shoulder til" "the movement is on your shoulder", men John sagde nej, og at det var den bedste linje i hele sangen. Elementær Beatle Trivia: Den var altså ikke svær.

Hvad med dig - hvor kommer du egentlig fra?

CHAPMAN

Jeg bor i Honolulu men er født i Fort Worth, Texas. Jeg har gennemvandret jorden på kryds og tværs. Japan, Seoul, Bangkok, Delhi, Libanon. I '75 var jeg i Beirut. Jeg optog et bånd. Det skal du høre engang. De skyder vildt og der er bomber og man hører folk skringe. Og jeg var også i London, Paris, og Dublin. Alt det førte mig til Fort Chaffee, Arkansas. Der kunne jeg gøre en forskel. Være nogen. Der arbejdede jeg med forældreløse vietnamesiske bådflugtningebørn som frivillig for YMCA.

JUDE

Hvad siger du? YMCA - Det lyder sgu festligt!

(Jude begynder at danse og synge YMCA/Village People)

CHAPMAN

Det var altså meget berigende og bevægende. Faktiske den lykkeligste tid i mit liv. De børn havde ingen til at passe på sig, mens de ventede på deres værtsfamilier. Og de kunne risikere at komme til at bo hos nogle perverse svin. Så jeg arrangerede sportsskampe for dem og fortalte dem historier i håb om at deres uskyld kunne bevares lidt længere. De kaldte mig Kaptajn Nemo og jeg førte dem på rejser rundt i fantasiens dyb. Børn har en chance fordi de ikke er blevet phoney endnu.

JUDE

Jeg har ellers hørt at Fort Chaffee har en meget tung karma. Selvmord, voldtægt, voodoo. Der var også cubanske flygtninge der, og endda nazikrigsfanger. Folk hører stemmer og ser ting.

Det var da dér, at Elvis blev indrullet i hæren. Han fik håret klippet af i Fort Chaffee. Barberstolen er der endnu.

Og?

Testspørgsmål: "Da Elvis døde bad man John Lennon om en kommentar. Hvad svarede han så? Du har fem sekunder fra NU: fire tre to en - og får vi et svar?

CHAPMAN

Øh, at Elvis havde været død siden den dag, han blev soldat

JUDE

Som John sagde, "That's when they killed him, that's when they castrated him"

OK - Mark, her er et spørgsmål du ikke kan svare på: Hvilket cigaretmærke ryger Lennon?

CHAPMAN

Aner jeg ikke.

JUDE

Han ryger de franske Gitanes. Dem køber jeg til ham en gang imellem. I forrige måned spurgte han mig, om jeg have noget imod at hente en karton cigaretter til ham. Og det gjorde jeg, selvfølgelig.

CHAPMAN

Wauw - du kender John Lennon?

JUDE

Ja - lidt, faktisk.

CHAPMAN

OK. Altså - kender han dit navn?

JUDE

Ja, vi er på fornavn.

CHAPMAN

Nåmmen så se. Jeg købte faktisk en anden ting i formiddag.

(Viser Jude The Catcher in The Rye)

Den kender du vel fra High School?

JUDE

Jo jo, den er vi da alle sammen blevet trukket igennem.

Vil du ikke med i biffen? Kom nu. Vil du ikke med ind og se

"FAME."

CHAPMAN

Jeg vil vente på den autograf. Så kan vi gå ud og spise. Jeg kender flere japanske restauranter - vi kan gå på enten Nippon, på 155 East, 42. street, de har en japansk have og et lille vandfald eller på Hatzu Hana, hvor de har sushi og hvor sashimien er ret god og hvor der er gode chancer for at spotte kendte. Jeg giver.

JUDE

Det er sødt af dig, men jeg tager altså i biografen. Du er stadig velkommen.

Hov, der har vi Goresh. Stor Lennonfan. Ham skal du da møde.
(De går Goresh i møde) (Goresh er på alder med Chapman. Lidt
buttet. Han har to kameraer over skulderen)

JUDE

Hvad så, Gore. Har du fået nogen billeder siden sidst?

GORESH

Fik nogle gode skud - meget tæt på, tele - af Bernstein og Roberta Flack i går. I ved, hende med "Killing me softly with his song", så hot. Hvad med dig, Jude, hvad har du haft gang i siden sidst?

JUDE

Ikke meget mere end det sædvanlige. Har hængt her i går og i dag. Må jeg præsentere dig for en anden stor Lennonfan: Mark Chapman. Han er kommet hele vejen fra Hawaii.

GORESH

Hvor godtfolk er, kommer godtfolk til. Velkommen til The Big Apple.

CHAPMAN

Tak. Flot kamera og tele. Det må have kostet en formue.

GORESH

Man må have noget ordentlig grej. Så jeg skyder med et Canon EOS Autofocus og zoom EF35. Eller Olympus AZ -200 super zoom med en 38mm til 80 mm, der også har en genial blitz, der hindrer røde øjne, når du er helt tæt på. Du kan ikke sælge et skud med røde øjne.

Det er det splitsekund, når lukkeren åbner, det er dét, der er øjeblikket, det, der definerer historien.

CHAPMAN

Er du professionel så?

GORESH

Semi-pro, efterhånden som jeg er blevet Lennons street fotograf.

CHAPMAN

Hvad - så er du virkelig kommet tæt på ham? Har du så fået - offentliggjort noget?

GORESH

Det er mig, der har lavet coveret til Lennons nye single
"Watching The Wheels." Med credit. Det har du vel set.

CHAPMAN

Wow - det er vildt.

JUDE

(Griner lidt overbærende af de to mænd)

Farvel med jer drenge. Jeg smutter.

(Til Chapman)

Jeg håber du får dit album signeret.

(Jude går)

CHAPMAN

Sig mig - hvordan kom du overhovedet i kontakt med Lennon?

GORESH

Lad mig fortælle dig noget, Chapman. Denne her branche bygger
på en uskreven kontrakt mellem os foto-journalister som den ene
part og stjernerne som den anden part. Jeg bruger min egen tid
og mine egne penge på at skaffe de shots, som medierne bruger
til at sælge deres aviser og ugeblade med. Til gengæld får
stjernerne gratis eksponering. De siger ofte, at de hader os,

men sandheden er, at de er vilde med den eksponering og potentielle omtale det giver, hvis vi f.eks. fanger dem i seng med den forkerte.

Og tro mig, det er ikke meget, jeg får for et billede. Spillet går ud på, at stjernerne er "ofre" og vi paparazzi er jægerne. Og så kappes vi også indbyrdes. Fri konkurrence; bedste mand vinder og alle kneb gælder.

For det er med at fange øjeblikket, du ved: Det splitsekund i tiden, der siger alt. Ikke sekundet før eller sekundet efter, men lige præcis det øjeblik, der fastfryser hele historien for evigt.

CHAPMAN

Det må være virkeligt stort at komme så tæt på de kendte. Hvordan bliver man god til det?

GORESH

Nu skal du bare høre: Du skal kunne overskride grænser. Du skal være fræk. Jeg arbejdede som videomaskinereparatør. Så fandt jeg på at lave en falsk reparationsordre, og det lykkedes mig at blive lukket ind i Lennons lejlighed mens han var hjemme. Først smed han mig ud, da jeg bad om en autograf. Men så fik jeg en autograf et par uger senere. Han ville ikke have jeg tog billeder i starten, men jeg sagde, at jeg var hans ven og så

fik jeg efterhånden lov til at følges med ham på gaden og løbe ærinder en gang imellem.

CHAPMAN

Vil det sige, at du har været helt inde i John Lennons *hjem*? Og har snakket med ham?

GORESH

Yep, lige netop.

CHAPMAN

Det er jo helt vildt. Bor du så her i nærheden?

GORESH

New Jersey. Og hvad med dig? Du lyder nu ikke som en, der kommer fra Hawaii med den sydstatsaccent. Du virker mere som en én, der kommer fra bøhlandet. Hvor bor du så henne?

CHAPMAN

(Pludselig vred)

Hvorfor spørger du om det! Hvorfor fanden spørger du om det?

Hvorfor vil du vide det? Hvad skal du vide det for?

GORESH

(Goresh træder tilbage, væk fra Chapman)

Tag det roligt mand. Det var bare for at holde snakken i gang.
Hvad sker der for dig? Det var dig, der startede den her
samtale. Du er for langt ude.

CHAPMAN

Undskyld. Jeg er lidt anspændt. Jeg har ventet i to døgn på at
få John Lennons autograf på mit album.

CHAPMAN

Har du hørt noget om, hvornår John Lennon kommer ud?

GORESH

Mine kilder siger, at han er ved at lave et interview til RKO
med Dave Sholin. Så skulle han i studiet sammen med Yoko. Men
han kan komme om to minutter eller fem timer.

Jeg tror, jeg hænger ud her lidt, og kommer de ikke indenfor en
time, så er jeg daffet.

(Chapman tager The Catcher in the Rye frem og læser. Man hører
bidder af samtaler.)

AUTOGRAFEN

(John og Yoko kommer ud af The Dakota. Fansene siger i flok)

Der er de!

(Chapman stivner, er lamslået)

GORESH

Skulle du ikke have dit album signeret? Hvad fanden venter du på? Der er han!

(Skubber Chapman fremad og tager billeder)

CHAPMAN

(Holder albummet foran sig og styrer mod Lennon, i højre hånd har han sin Bic-kuglepen. De to børn, forklædt som dæmoner nærmer sig Chapman bagfra).

LENNON

(Uden hat, men med sine runde briller i læderjakke med pelskrave og pullover. Han har en lille kassettebåndoptager i venstre hånd) Yoko Ono går foran men standser ikke. Lennon modtager albummet som Chapman rækker ham, men gør tegn til, at han må have en pen. Chapman rækker ham pennen, men Lennon må køre den rundt en gang før den virker, han griner ad pennen.

Han skriver: "John Lennon" "December 1980". Og giver Chapman albummet tilbage.)

Is, - is that all you want?

CHAPMAN

Tak, mange tak John.

(Lennon leverer album og kuglepen tilbage til Chapman)

Barn 1/Dæmon

Du har ham nu. Så tag ham for satan! Du lovede det, din phony nar.

Barn 2

Han er en flink fyr. Han var høflig og venlig. Du kan tage hjem. Du så ham og du fik dit album signeret, så nu kan du tage hjem.

GORESH

Der har du virkelig skudt papegøjen.

CHAPMAN

Wow, Ja, det er ret stort.

Dæmon 1

Du har fejlet! Du har svigtet! Du kunne have slået ham ihjel!

GORESH

Store stjerner plejer ikke at datere en autograf. Du har virkelig scoret et samlerobjekt.

DÆMON 2

Du gjorde det så fint! Nu skal du bare tage hjem til Hawaii og vise pladen med autografen frem.

CHAPMAN

Hjemme i Hawaii, vil de aldrig tro på, at jeg kunne møde John Lennon og få hans autograf. Fik du et billede af det? Mens jeg stod ved siden af ham?

GORESH

Ja, det er jeg ret sikker på.

CHAPMAN

Jeg vil betale hvad som helst for det billede. Hvad som helst. Hey, havde jeg min hue på da du tog det? Det var ikke planen at jeg skulle fotograferes sammen med John Lennon med denne her åndssvage russiske hue på.

GORESH

Jeg tror du havde den på.

CHAPMAN

(Føler stigende vrede. Han begynder at bide sig i læben, for at
genvinde selvkontrol)

Hør her. Er der en chance for at du kan få billedet fremkaldt i
aften. Så jeg kan få billedet senere?

GORESH

Det kan jeg ikke klare. Jeg bor i New Jersey. I morgen,
tidligst.

CHAPMAN

Jeg betaler \$50 for det billede med mig og John Lennon. Er det
en aftale?

GORESH

I morgen. OK.

DÆMON 1

Taber. Nar. Klovn. Hykler. Lillebitte Lennonfan som alle de
andre. Torsk. Du havde ikke modet til det, når det endelig var.
MEN JEG VIL HA HAM!

DÆMON 2

Du sejrede i aften. Du var stærk. Du gjorde det rigtige. Det voksne. Du lyttede ikke til din svaghed. Du var stærk.

Lys ned

Lys op

Kommenterede [TM1]: Her kunne Chapman kommentere på dette forløb fra sin stol: Jeg var træt, udmattet og havde på den ene side fået, hvad jeg kom efter, på den anden side var jeg helt tom indeni. Og jeg var så ensom. Jeg ville gerne have lidt kvindeligt selskab.

HOTELVÆRELSET

(CHAPMAN kommer ind. Tænder lys.

Han tager sit album ud og stiller det på skrivebordet. Han tager January 1981 nummeret af PLAYBOY ud af frakkelommen. Han betragter foldeudpigen Miss January.

Så lægger han bladet på bordet og løfter telefonen og trykker et nummer.)

STEMME

Westside Escort service, hvordan kan jeg hjælpe Dem?

CHAPMAN

Mit navn er Holden Caulfield. Jeg er i byen et par dage og vil gerne have lidt kvindeligt selskab i aften. Helst en udenlandsk kvinde - gerne asiatisk.

STEMME

Vi har en meget smuk udenlandsk kvinde. Hun arbejder for drikkepenge, hvis De forstår, hvad jeg mener.

CHAPMAN

Det lyder godt, men der er én ting der er vigtig. Hun skal være stille/ikke sige noget. Jeg vil ikke have en, der snakker.

STEMMEN

Det er ikke noget problem, sir. Det kan vi godt klare. Og adressen?

CHAPMAN

Det er til Sheraton Midtown værelse 2730.

(Chapman lægger røret på, og taster derpå et nyt nummer.
Telefonen ringer)

GLORIA

Gloria Abe Chapman.

CHAPMAN

Hej. Gloria skat. Jeg savner dig. Du kan ikke gætte, hvad jeg har fået i dag. John Lennons autograf. Med dato på og det hele.

GLORIA

Det lyder godt, Mark. Kom nu hjem med dig. Du kan sagtens få ro her til at skrive børnebogen færdig.

CHAPMAN

Nej, jeg har ikke rigtig haft tid. Men alt er fint. Nu kan jeg vende hjem. Og Lennon var bare en helt almindelig fyr. Og nu vil jeg bare hjem og leve et helt almindeligt liv med dig.

GLORIA

Jeg vil også gerne leve mit liv med dig, men se nu at blive rask og kom hjem.

CHAPMAN

Og hvad med dig, min skat. Hvad har du lavet?

GLORIA

Jeg er lige blevet færdig med *The Catcher in the Rye*.

CHAPMAN

Lige nu?

GLORIA

Ja, lige før du ringede. Holden er lige kommet på bedre tanker, og han er i psykoanalyse, og hans storebror er lige blevet

færdig med sit filmmanuskript og har fået en flot kæreste.
Holden savner alle, siger han. Det er sådan en dejlig slutning.
Da jeg læste bogen, kom jeg sådan til at savne dig. Glæder mig
til at du kommer hjem og bliver rask.

CHAPMAN

Vi skal bare være sammen. Så savner vi ikke nogen eller noget,
der er sket, de sidste par år. Vi tager en dag ad gangen.

GLORIA

Jamen, hvornår kommer du så?

CHAPMAN

Bestiller en billet i morgen.

GLORIA

Pas nu på dig selv. Jeg elsker dig jo.

CHAPMAN

Elsker dig.

(Chapman lægger røret på. Så tager han Playboy og holder bladet opslået på Playmate siden. Han læser højt med vrængende kvindestemme)

"Karen Elaine Price, Bust 38, waist 26, hips 37. Height 5'5", Weight 123, Soltegn: Krebs. Født 17- 7, 60, fødested Pasadena, Californien. Mine ambitioner: At starte min egen gymnastik - og akrobatskole, At få en lykkelig familie". Hold da kæft, en dum skøge. Og hun bliver ved: "Tænder på smil, store grinetur, aktive mennesker, vand, sol og kys." "Hader: rygning, druk, negativ indstilling, banden og dovne mennesker." Hun bliver sgu ved og ved:" Hemmelig fantasi: at starte et modeblad og åbne en designer butik for kvinder med store bryster. Det kunne sælge stort!" Ja? Ok lad mig se, hvad du har din falske skøge: (Folder siden ud mod publikum). Ja, patterne har hun, den fucking so. 100 % phony implantation. Men forneden. Dernede i underverdenen. Kussen ser våd ud. En behåret mørk hule. Det er herfra hun styrer verden og forvandler mænd til svin.

(Han bladrer lidt i bladet.)

CHAPMAN (fortsat)

Synkronicitet. Det hele hænger sammen. "Oplev friheden gennem total kontrol"

(Billedet af manden med remoten vises).

(Evt. Billedet af Betamax-reklamen bliver stående)

(Det banker forsigtigt på døren. Chapman åbner og en
asiatisk kvinde træder ind.)

SUNNY

Er du Holden Caulfield?

CHAPMAN

Fin grøn kjole. Ja, Nej. Du hedder Sunny og Maurice har
sendt dig. Gå hen til døren og prøv igen.

SUNNY

Jeg hedder Sunny og Maurice har sendt mig.

(Hun går hen til Chapman og begynder at tage sit tøj af.)

CHAPMAN

Godt. Men ved du hvad, jeg har lige gennemgået den her
operation. Mit clavichord. Så hvis vi ikke havde samleje.
Bare rolig, jeg er ikke pervers. Vil du have en drink?
(kvinden ryster på hovedet.). Ok, tag kjolen af og læg dig
på sengen.

CHAPMAN

En rigtig mand kan tilfredsstille en kvinde uden penetration.
En rigtig mand kan beherske sig og mister ikke kontrollen. Han
tager ikke fra en kvinde, han giver.

(Chapman giver kvinden massage.)

Jeg tilslutter mig det taoistiske princip om at kontrollere ens
Ching. "En mand kan opnå et godt helbred ved at tilbageholde
sin ejakulation".

(Kvinden begynder at røre Chapman, han afviser hende, tør ikke
røre hende. Hun rejser sig fra sengen og tager kjolen på.)

(Chapman giver hende penge, tæller)

CHAPMAN

Chapman tager sin pung frem og tæller sedlerne

190 \$, det er 100, 50, 20 og to gange 10

(Chapman åbner døren og lukker kvinden ud og sætter sig på
sengen. De to børnedæmoner kommer ind)

DÆMON 1

Dit feje, impotente fjols. Du er komplet uduelig, dit fede læs
lort. Findes der overhovedet nogen plan fra din hånd, du ikke
kan finde ud af at fucke op?

DÆMON 2

Lad ham være. Han er færdig. Han er på vej videre. Lad ham bare dø - et skud fra pistolen er nok. Et mere mislykket menneske skal man lede længe efter. Der er ingen, der kommer til at savne ham. For Gloria bliver det bare en lettelse, at han er ude af billedet.

DÆMON 1

Synd for dem, der skal rydde op efter dig. De bliver nok nødt til at skifte gulvtæppet, hvis du sviner det til i blod. Ikke engang et rent værelse kan du finde ud af at efterlade.

DÆMON 2

Du lovede os Lennon! Du lovede at gøre noget, der kunne forandre verden! Hvem er du, hvis du ikke engang kan finde ud af at slå ham ihjel?

DÆMON 1

Det er lige meget nu. Kom vi går. Sådan et fjols.

VÆRELSET

CHAPMAN

(Chapman puster sig op i en slags Perry Mason-positur og læser videre i Playboy)

Og hvad siger så Ono-Lennon til sit forsvar i Playboy?

At det er Dragekvinden Yoko, der håndterer forretningen Lennon, mens John er hjemmegående husbond på fuldtid. Han er en ny mand. The Beatles er ikke noget helligt mere; "Jeg har ædt, pisset, og skidt sammen med dem" siger han, og det kalder han frihed?!

Hør her: Side 79: " Playboy spørger: "Hvad med anklagen om, at John Lennon er underkastet Yokos kontrol?" Lennon svarer: "Det er noget sludder, ingen kontrollerer mig. Den eneste der kontrollerer mig, er mig selv, og det er endda kun med nød og næppe."

Åh, phony John, men hvem styrer din skæbne nu? Hvem har remoten i sin hånd? Hvad? Hvem har styringen? Det har jeg! kaptajn Nemo Chapman!

(Chapman bladrer i Playboy)

Og hør, hvad han siger om Yoko i studiet med the Beatles, her på side 114: "De' - altså Paul og George - var totalt rystede under Yoko-perioden af det faktum, at jeg var blevet så kreativ og dominerende som jeg var i begyndelsen --- jeg var vågen og de kunne ikke klare det." Sådan en selvglad nar!

Og på side 144: "Hvis the Beatles eller 60erne havde et budskab, så var det: lær at svømme. Punktum. Og når du så har lært at svømme - så svøm. At leve i en drøm om 60erne eller en drøm om the Beatles er en illusion."

Han er jo verdens største fupmager!

(Kor af børnestemmer: Catcher in the Rye, says the phony must die. Catcher in the Rye says the phony must die.)

(Chapman klæder sig af og går ind på badeværelset, og man hører bruseren.)

Synger: (mel. Comin' thru the Rye)

Alt var godt og klart var lyset

På den første dag

Alt var sandt og fast var troen

På den første dag

Lykke styrke faste rammer

Tjente herrens sag

Vi leved trygt i kærlighed

Uden splid og nag

Tvivlen kasted sort sin skygge

I den dybe nat

Hor og dans og synd blev dronning

I den falske nat

Dyret bar en grusom krone

Sjælen blev besat

Fortabt ses Herrens skaberværk

I den dybe nat

Du er udvalgt til at frelse

Vores gode jord

Genoprette Herrens fæstning

Ubarmhjertigt dræbe slangen

Spilde løgnens blod

Lad det rinde, lade det skylle

Falske engle ud

(Chapman kommer ud fra badeværelset, nøgen. Han stiller sig med udbredte arme som en Kristus-figur.)

CHAPMAN

Det er dig, John Lennon, der har forført din generation, bildt os ind, at vi kunne skabe en bedre verden og nu har du svigtet alt, hvad du har stået for.

Og du synker snart som en sten John. Synker i sort, bundløst intet.

(langsomt,)

I Satans navn, verdens konge og hersker.

Befaler jeg mørkets kræfter

At give mig jeres magt

Lad min vredes tornado

åbne Helvedes Porte og komme frem fra Dybet

Og komme mig i møde som jeres søster, broder og ven

Og give mig hvad jeg begærer!

Ved alle afgrundens guder

Befaler jeg, at det, jeg omtaler skal ske:

At jeg skal blive den, der dræber John Lennon og sende hans sjæl ned til evig pinsel og fortabelse!

Kor af børnestemmer: Catcher in the Rye, the phony must die.

Catcher in the Rye, the phony must

die. (til crescendo)

(Han indtager nogle af de combat-stances han har indøvet

Derefter klæder Chapman sig resolut på. Derpå opstiller han sit
"alter")

ALTERET

CHAPMAN

(I det følgende opstiller Chapman sit "alter" på skrivebordet)

Min 1965 Chevrolet fra high schooldagene. Fra tiden hvor jeg blev genfødt kristen og skyllede stofferne ud i toilettet og klippede mit lange hår af.

(stiller billedet op)

Og mit pas

(åbner det).

Tokyo, Seoul, Hong Kong, Singapore, Bangkok, Delhi. Østens Rigdom og bundløse armod. Beirut Libanon, Israel, Geneve,

London, Paris, Dublin og Atlanta." Det er udløbet. Jeg har set verden, og nu har jeg fundet mine rejsers mål.

Og det er takket være denne anbefaling (åbner brevet) fra David Moore:

TIL RETTE VEDKOMMENDE

Dette er for at præsentere Mark Chapman, et ledende medlem af den Internationale Amerikanske division af YMCAs nationale råd. Mark var en effektiv og dedikeret medarbejder ved flygtninge lejren i Fort Chaffee, Arkansas efter flygtningestrømmen som fulgte regeringsskiftet i Indokina i foråret 1975...

Og her er jeg med et flygtningebarn. Børnene kom til mig og kaldte mig kaptajn Nemo. Men Nemo er "Ingen" - jeg vil være nogen! (stiller billedet op)

Her er min flybillet fra Honolulu til New York. Men jeg kommer ikke tilbage. Når jeg går ud af denne dør går jeg gennem poeternes port, ligesom Jim Morrison og før ham William Blake.

CHAPMAN

(Stiller stillbilledet fra Troldmanden fra Oz på skrivebordet.)

Dorothy Gale. Du er min vejleder. Du knuste Østens Heks. Du gav Tinmanden et hjerte og Fugleskræmslet en hjerne. Og Den Kujonagtige Løve gav du mod. Og du gik med dem ad den Gyldne Vej til det phony, smagradgrønne OZ. Og du afslørede den falske troldmand i hans høje slot og dræbte Vestens Heks, alt sammen for at finde hjem til dig selv igen.

Skriver i sin Bibel:

"Til Skt. John Lennon fra Holden Caulfield"

(Slår op på Markus-Evangeliet):

Og Den hellige Sankt Markus, hvis tegn er Løven, skriver i sit

7. kapitel vers 15:

"Hvad der gør mennesket urent, er ikke noget af det, der udefra kommer ind i mennesket; men hvad der går ud af mennesket, det er det, der gør mennesket urent".(..)"Thi indvendig fra, fra menneskets hjerte, udgår de onde tanker, utugt, tyverier, mord"

"Ægteskabsbrud, havesyge, ondskab, svig, løsagtighed, ondt øje, bespottelse, hovmod, hidsighed.

Al denne ondskab kommer indvendig fra og gør mennesket urent."

Således talte Jesus til farisæerne. Og fra John Lennons rådne indre kom den blasfemiske påstand om, at Beatles var større end Jesus.

Og mit yndlingsbånd: Todd Rundgreens hilsen til den revolutionære hykler John Lennon skal være min missions fanfare: Rundgreen er det sande musikalske geni. Hans musik er så god, at jeg bliver deprimeret af at høre den. Hans musik går ind i mit hjertes kamre.

(Chapman tager sin frakke på. Pistolen i højre lomme, og pladen under armen. Han starter båndoptageren. Man hører Rundgreens "Elpees Worth of Toons")

Han ser sig rundt i værelset, slukker lyset og lukker døren bag sig.

Black out. Chapman lukker et øjeblik efter døren op igen for at se "alteret".

CHAPMAN

Dette er mit statement!

(Han lukker døren igen. Black out, "Elpees Worth of Toons")

MORDET

(The Dakota lidt før kl. 23. Porten har nu et forvrænget udtryk, som en mund, der kan minde om Edvard Munchs "Skriget". José er ved sit skilderhus. Chapman ind fra højre. Går hen til Jose.)

CHAPMAN

Er han ude?

JOSÉ

Hr. og Fru Lennon er ikke kommet tilbage endnu.

CHAPMAN

Ok. Jeg venter. Jeg venter

(går over til den anden side af porten)

JOSÉ

Fik du ikke John Lennons autograf i eftermiddags?

CHAPMAN

Jeg vil også gerne have Yoko Onos til Gloria (*viser albummet*). Gloria, min hustru, er også japaner og hun holder meget af "O Sisters". B-siden af "Woman is the Nigger of the World."

(Han stiller albummet i en pottebeplantning ved porten.)

(Goresh kommer ud af porten)

GORESH

Nå er du der igen? Jeg skrider nu.

CHAPMAN

Undskyld jeg tabte hovedet og råbte ad dig i eftermiddags. Jeg var bare så udkørt. Man ved aldrig hvem man snakker med her i New York. Men nu er der altså kun os hardcore Beatlesfans tilbage.

GORESH

Ja, men jeg kører altså nu.

CHAPMAN

Hej. Vent. Måske får du dit livs billede om lidt.

GORESH

Sikkert. Nej, det har været en temmelig hård dag, og de kan lige så godt blive i studiet hele natten.

CHAPMAN

For resten, det billede du tog i eftermiddags - havde jeg hue på? Det skulle have været uden hue. Jeg mener de skulle gerne kunne kende mig hjemme i Hawaii.

GORESH

Det kan jeg sgu ærlig talt ikke huske. Hvorfor bliver du ved med den hue? Vi ser når det bliver fremkaldt ok? Vi har en aftale. I morgen ok?

CHAPMAN

Du går glip af dit livs billede. Øjeblikket, du ved.

(Goresh trækker på skuldrene og går. Chapman stiller sig op og begynder at læse i "The Catcher in the Rye. Cameron kommer med sin hvide puddel. Han ser anerkendende på Chapman).

CAMERON

Jeg synes altid du venter. Det er vel ikke mig du har ventet på hele dit liv- for så må jeg advare dig. Jeg er forfærdelig kostbar - en rigtig gammel drille-numse.

(Chapman ignorerer ham)

Men du har da noget at læse i.

(Cameron går ind gennem porten. Chapman læser videre, ca. 30 sekunder)

CAMERON

(til Jose) Joe skat, vil du være så sød at skaffe mig en taxi. Så er du bare så viril. Jeg har fået en så heavy date. Jeg venter på hjørnet.

(går fløjtende: Comin' Thru the Rye. José går frem mod gaden (ud mod publikum) for at se efter en taxi)

(Chapman læser videre) (lyd af bil der standser)

(Chapman går ind i porten) Bildør smækker. John Lennon kommer med æsker med spolebånd. Han går ind i porten) og går forbi Chapman. Han lægger mærke til ham. Yoko Ono ignorerer Chapman.

DÆMON 1 og 2

(Hvisker)

Du er intet og du kan intet. Du har spildt din chance.
Din taber. Du kommer af intet og bliver til intet. Du
dør som et 0 i glemsel. Gør det, Gør det, gør det!

CHAPMAN

(Går i combat-stilling)

Mr. Lennon!

(Fem skud høres 1-2-3 4,5) Chapman ser på publikum
mens han affyrer pistolen mod Lennon).

(Der lyder et skrig fra Yoko Ono)

(Chapman kommer rolig ud ad porten. José kommer
løbende. Han ryster pistolen ud af hånden på Chapman.)

JOSE

Ved du hvad du har gjort. Ved du overhovedet hvad du har gjort! Har du overhovedet begreb om, hvad du har gjort?

CHAPMAN (*roligt*)

Jeg har lige skudt John Lennon.

(Han tager frakken af og folder den pænt sammen og lægger den foran sine fødder. Han tager sin bog og læser. José stiller sig ved siden af ham. Lyd af politibil. Lys ned.

FÆNGSLET 3

(Chapman sidder i sin celle. Læser et brev fra sin advokat).

STEMME (ADVOKAT)

Med dette brev beklager jeg at skulle meddele Dem, at Deres anmodning om prøveløsladelse ikke er blevet imødekommet. Deres eventuelle løsladelse anses stadig her efter 16 år efter dommen for at være til fare for den offentlige orden og den offentlige retsfølelse. I

lyset af de seneste dødstrusler mod Dem fra Lennonfans er det min faglige vurdering, at de bør acceptere den nuværende situation som den bedste løsning for alle parter.

CHAPMAN

Men forstår de slet ikke? Jeg er blevet frelst, Jesus er med mig. Det har de ikke ret til.

STEMME (ADVOKAT)

Det har de ret til. Til gengæld er De fortsat blevet tildelt 44 timers besøg om året fra Deres ægtefælle og andre familiemedlemmer men må stadig sidde i isolation, dels af hensyn til offentligheden samt for Deres egen skyld. Besøgene foregår i et særligt fængselsafsnit i familielignende omgivelser.

CHAPMAN

Jeg ser ikke på de her tremmer som nogle, der lukker mig inde. Jeg ser dem som noget, der holder verden væk. Engang i mellem bliver jeg en smule deprimeret.

Jeg har ikke været udenfor i tre en halv måned, har ikke gået på græs eller rørt et træ. Men her giver folk mig mad og jeg er beskyttet og jeg har aldrig sovet så godt i mit liv.

Om lidt får jeg besøg af min Gloria. Hun er så trofast. Hun kommer med pizza. Og hun har fået lov at overnatte.

(GLORIA kommer ind i cellen - hun har pizza med)

GLORIA

Min elskede Mark. Så synd for dig, at du skal sidde her igen og ikke er blevet prøveløsladt. Men jeg har pizza med.

CHAPMAN

Dejligt - må jeg få et stykke?

GLORIA

Nej, vent lige lidt. Vi skal lige bede bordbøn først.

(De knæler på gulvet i cellen)

CHAPMAN

Kære Gud i det Høje. Jeg ved, i mit hjerte, at du har tilgivet mig. Men menneskene bærer stadig nag. Tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør. Det var ikke min fejl. Du er min Frelser og du er hos mig. I Ham finder jeg styrken.

(GLORIA kysser ham på kinden, en bunke breve dumper ind i Chapmans celle. Lys ned.

SLUT